

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1866

Caput IV. Aliquot alii ad ejusdem Beati tumbam incolumitate donati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](#)

A *h* Celebratur hæc festivitas die 14 Septembris.
i Varia hujus vocis apud scriptores medii ævi
j significatio legi potest in Glossario Cangii: hic
k usurpatur pro pondere seu gravitate mæroris.
l *Joan. abb.* Acquiescit.
m *Idem*: Nisi summa urgente necessitate.
n *Idem*: Locata.
o *Idem*: Tunc vero rediens.
p *Idem*: Vociferatur; ac mox infra: Declarabat pro Declarat, et, Exaltabat pro Exaltat.
q *Id. Omnino.*
r *Id. Quas cum veniret.*
s *Imo*: Longo, ut habeat *Joan. abb.* ne minorat.
t In ora codicis Lambacensis, teste Pezio, eodem manu appositorum legitur: De ecclesiis, quae dicitur Pachmannen.
u *Joan. abb. Perquam.*
x *Id. Fatale hoc celat factum.*
y *Id. Ultra quod dictu credible sit.*
z *Id hie addit*: Necessitas.
aa *Id. Claret, quod etc.*
bb *Id. brevius*: Quia omnes in manu signi sumus.

B *cc* *Lege Epist. 2 ad Cor., cap. 12.*
dd *Lucus cap. 1.*
ee Hyperbolica comparatio est, quod quemadmodum Zacharias amissam loquelam recepit in nativitate seu circumcisione S. Joannis Baptiste, ita vir iste facultatem loquendi, qua destitutus fuerat, per merita B. Adalberonis recuperavit.
ff *Joan. abb.* Angeli futuri insinuentur.
gg *Matt. cap. 18, v. 10.* Joannes abbas, forfasse, quod adverteret, allegatum textum nihil *huc facere, addidit alterum*, Et item, inquiens: «Equeles angelis erunt, et sunt filii Dei, cum » sint filii resurrectionis.» *Consule Luc. cap. 20, v. 56.* Qui mox sequuntur textus sacra. Scripturæ, de prompti sunt, primus ex Malachia (non Zacharia) cap. 2, v. 7; quam ob rem Joannes abbas pro Zacharia, Malachiam substituit: secundus ex Epist. 1 Joannis cap. 5, v. 2; tertius ex Psalm. 81, v. 6.

C *hh* Melius qualcumque similitudinem potestatis, quam æqualem, hic memorasset anonymus noster, alludens ad curationem paralyticorum. *cap. 1* relatum, sanatumque a sanctis Apostolis Petro et Joanne claudum ab utero, de quo Lucas in Act. Apost. cap. 5.

ii *Joan. abb.* Volitando, et mox infra: Expansionis pro Expassis.

kk *Id.* Sed res angusta domi.

ll Nolim negare, pauperculæ huic fortasse sanitati fuisse, mori, quam sanari: at certe anonymous noster istuc multo rectius omississet; quid enim in eo miraculi est, quod mulier diuturno morbo contrita, accidentibus etiam vecturæ incommodis, moriatur?

mm Psalm. 55, v. 19.

nn Colitur hic Sanctus die 11 Novembris, quo die ejusdem gesta illustranda venient.

oo Superius a num. 10.

pp *Id est.* Feria quarta Quinquagesimæ, seu Cinerum; quæ caput, seu initium est jejunii Quadragesimalis.

qq Alias Vienna, Germanis Wien, olim Vindobona, Austria caput, ejusdemque archiducum et Austricorum Imperatorum sedes est, toti orbi notissima.

rr Vide Annotata hic ad cap. 1, lit. t.

sss *Joan. abb. Instantius.* *mobid* *risib* *tibiv*
tt Colum videtur indicare. *on* *on* *on* *on* *on* *on*
uu *Nescio;* an anonymous aliam hic designare voluerit S. Otiliam, quam Abbatissam Hohenburgensem in territorio Argentoratensi in Alsacia, quæ Martyrologio Romano inscripta est die 15 Decembris.

xx Indicat, Dominicum Paschæ diem eo anno in diem 28 Aprilis incidisse, ad quem diem in vetustis Kalendariis ad signandos Lunæ dies littera Q cum duobus punctis, seu jam tertium in eo lunationum cyclo signatur. Porro assignato anno 1204 Pascha vere incidit in diem 28 Aprilis.

yy *Joan. abb.* Occurrere potuit. Cum ex diecisis hoc anno 1204 Pascha celebratum fuerit die 28 Aprilis, caput jejunii, seu Feria quarta Cinerum, incidit in diem 10 Martii.

AUCTORE
ANONYMO.

VERA. 1204
EX CINERUM.

CAPUT IV.

Aliquot alii ad ejusdem Beati tumbam incolumi- tate donati.

Signis a et miraculis beati Episcopi longe lateque divina gratia se dilatantibus, et non solum contiguas, sed etiam exteris regiones illustrantibus, de civitate Ratispona b mulier quedam, clausa lumina diu ferens, cum aliis, quibus eadem mens erat, Lambacense exiit visitare cenobium. Quo perveniens, tumbam beati Episcopi fide ac devotione ambiens, orationem ad Dominum fudit, sacrificium contriti spiritus obtulit, misericordiam, quam quæsivit, ocyus inventit, lumen oculorum amissum recuperare meruit, cum gaudio repatriavit, qua tristis pridem supervenit, nam non longe a monasterio, dum ieret, illuminata est. Exinde aliquanto interjecto tempore, cum ad stipulatoribus veritatis rediit, die Dominico gratiam, quam percepit, ecclesia tunc congregata lachrymarum imbre perfusa aperuit: Gloria in excelsis Deo tollitur; Deus in Sanctis suis mirabilis prædicatur.

31 Evolutis deinde aliquot diebus, anno vii deliceit ab Incarnatione Domini m cxxv, xvi Kal. Octobris, ubi annuatim Dedicatio Lambacensis occurrit ecclesiæ c, venit vir quidam proiectus etatis, de civitate juxta Anisum d fluvium siti, a quo et ipsa civitas nomen ANASUS accepit, tumulum beati Alberonis inviseré ardenter sitiens. Nam fama virtutum beati Viri omnem hanc regionem resperserat; propterea catervatim omnes populi gratia recuperande sospitatis eo tendebant. Vir ergo ille, de quo nobis sermo est, xx et eo amplius annis cœcus permanserat, et jam fere desperatus, hortatu sociorum, qui eum ducebant, cum summa intentionis devotione ad sepulchrum, pluribus iam signis clarificatum, accessit; preces ad Dominum fudit, ut Pater misericordiarum et Deus totius consolationis amissum illi lumen redderet, qui cæco nato oculos aperuit e. Oratione completa, omni turba, quæ ad diem festum convenerat, inspectante, lumen recepit, et omnis plebs, ut vidit,

CAP. XVI.
Mulier cœca
post honora-
tum Beati tu-
mulum illu-
minatur:

b

CAP. XVII.
alter multis
annis amis-
sum visum
recipit:

c

d

e

AUCTORIS
ANONYMO.

CAP. XVIII.
mulier con-
tracta,
f

g

h

* glorifican-
tium
* dicentium

CAP. XIX.
puer claudus
et mutus,

CAP. XX.
alter item
puer utroque
pede claudus,

* i. parochia

CAP. XXI.
atque puer
cœcus natus,
ad Beati se-
pulcrum sa-
nati,

CAP. XXII.
Septennis
puer mutus
factus,

i

k

vidit, dedit laudem Deo. Facta sunt hæc tem-
pore vespertino ante noctis crepusculum.

52 Eadem nocte fidelibus ad sepulchrum
beati Episcopi excubantibus, mulier quedam
clenica *f* et omni corporis parte contracta (utra-
que enim manus ejus pectori adhaerebat et in-
haerebat, acsi ænea riguisse, crura quoque
natibus innixa erant, ut jam, non mulier, sed
simulacrum videretur) aderat *g*. Quarta nam-
que vigilia noctis ante nocturnalem synaxim *h*,
manus et crura cum ingenti fragoris solvuntur
crepitu in tantum, ut tota turbaretur ecclesia.
Hujus rei veritatem, non duo vel tres, sed
plurimarum testificatur assertio turbarum, glo-
rificantes * Deum, et dicentes *: Gloria tibi Do-
mine.

53 Puer quidam, de ecclesia sancti Benedi-
cti, quinquennis, incessu pedum carent, alter
Zacharias mutus permanens, dum sacros cine-
res beati Pontificis cum comitibus veneratur et
honorat, parentes et amici pro sospitate pueri
preces fundunt ad Dominum. Ille subito erigi-
tur, ac ambitus sepulchri semel, bis, tertio-
que perlustrat. Clamor ad sidera tollitur, laus
B illi concinuitur, qui erigit elios, solvit competi-
ditos, qui linguas infantum facit disertas :
nam, ubi puer gressus meritis beati Alberonis
redditur, mox apertum est os ejus, et loque-
batur recte.

54 Aliud miraculum, huic simile, congrue
subnectitur, ut cognoscat universitas fidelium,
quanta locus ille gloria sit dignus, quem Domini-
nus tot et tantis illustrat signis et virtutibus.
Non multo interjecto tempore, inter promi-
scuas turbas de predicta barrochia * venit puer
septennis ad tumulum beati Presulis visendum,
utroque claudus pede. Qui a parentibus, co-
gnatis et notis sepulchro sancti Viri applicitus,
orationeque fidelium consummata, puer sur-
exit incolmis; et illi gloria concinuit, qui
omnes homines vult salvos fieri.

55 Nec silentio præterendum, quod una
Sabbati venit multitudo copiosa plebis, utrius-
que sexus et ætatis ad tumbam beati Patris
nostri venerandam. Inter quos venit quidam
cœsus a nativitate, a partibus Austriae, et inter
nocturnalum synaxim non minima angoris mole-
stia aperti sunt oculi cœci ad laudem et glo-
riam Ihesu Christi, Domini nostri, qui olim inter
homines conversans oculos aperuit cœci nati,
quod a saeculo non est auditum. Nam cum fe-
nestræ oculorum reserantur, sanguis erumpens
genas et maxillas ejus abundanter rigaverat ad
testimonium veritatis.

56 Non, ut paginam vacantem oneremus, sed
ut nomen ejus, qui facit mirabilia magna solus,
per merita Sanctorum suorum magnificemus,
miraculum silentio non supersedeamus, simile
videlicet, ut beato Zacharie, legimus, evenisse,
ad notitiam posteriorum styl memoriali trans-
mittamus. Puer quidam septennis de villa, ecclie-
siae Lambacensi vicina, Hofarn *i* dicta, proxima
nocte, quæ festum sancti Michaelis antecedit, in
sonnis *k* officio linguae destitutus subito ob-
mutuit, et usque ad octavum diem ejusdem festi
mutus permanens, non modicam tristitiae que-
relam amicis suis advenit, nonnullis tamen levitate
puerili id fieri arbitrantibus; sed per pro-
gressum temporis de veritate hujusmodi eventus
dolentibus.

57 Instabat siquidem anniversarius dies beati

confessoris Alberonis episcopi, qui semper D
octava die Angelorum occurrit *l*, quo plurimi *dum ad eum-*
causa orationis Lambacensem locum student
dum tamulum ducitur, lo-
quelam reci-
pit. *l*
Itinere vero nondum confecto, dum jam adpro-
ximarent monasterio, puer subito in verba pro-
ruperit, et mater terram suam nominatim vocans,
solument esse vinculum linguae sua, letabundus
affirmavit. Unde magno perfusi gaudio, tam
parentes, quam alii concomitantes, menia ec-
clesiae subeunt, et sepulchro pii pontificis Alber-
onis se oraturi prosternunt, gratesque Deo
reddiderunt. Exin res, ut gesta erat, Fratribus
monasterii, et omni, qui supervenerat, populo
panditur, et Christus gloriosus in Sanctis suis
predicatur.

58 Puer *m* quidam mendicus ex easu factus
mutus ad monasterium Lambacense causa ali-
moniae erroneus *n* pervenit, et aliquamdiu ibi
eleemosyna sustentatus, tumbam beati Presulis
gratia devotionis in vigilia Apostolorum Phi-
lippi et Jacobi jejunus adiit; et quia lingua non
poterat, intimis cordis suspiriis suffragium atten-
tius precabatur. Debilitate vero et mora devotio-
nis aliquantulum fatigatus, fessus in tumba
marmore obdormivit: cum vero evigilasset,
sensit, se officium linguae recepisse, et, quod
prius nutu postulaverat vita egentis subsidium,
postmodum, solitus linguae vinculis, perfecte
loquendo meritis beati Presulis, quem in sonno
sibi apparentem, et digitos sibi in os mittentem
viderat, ab omnibus requisivit *o*.

CAP. XXIII.
Alteri muto
ad ejusdem
tumbam lo-
qua resti-
tuta.

m

n

o

ANNOTATA.

a Quæ hoc septemque sequentibus numeris
referuntur, aliam, coævam tamen, manum præ-
ferre, observavi supra ex Pezio, cuius anno-
tationem etiam retuli in Commentario prævio
num. 43.

b Ratispona, seu Ratisbona, vulgo Regens-
purg, nota Germania est libera Imperialis ci-
ties ad Danubium, ubi hic Reginum recipit, ep-
iscopali sede insignita, habitusque in eo Imperii
comitis celebris.

c Ita etiam habet editio Joannis abbatis: ve-
rum alibi eadem festivitas etiam 18 Kal. Octobris
facta legitur. Vide dicta in Commentario prævio
num. 30.

d Joan. cap. 9.

e Joan. abb. Anasum. Est autem vario no-
mine etiam Aenesus, Anisus, Anseus et Onasus,
quandoque dictus, Germania fluvius, ac fere
limes Superiorum inter atque Inferiorum Au-
striam Meridianam; a quo hic laudata civitas
similiter Anassiburgum et Anisia, Germanis Enns
appellatur.

f Joan. abb. Clinica. Porro Clinicus a Græco
zλην, lectus, ægrum semper in lecto decubentem
significat.

g Monet Pezius, verbum aderat desiderari in
codice Lambacensi.

h Synaxis vox Græca Latine conventum mo-
nachorum significat, utque hic additur, ad Offi-
cium nocturnum in ecclesia persolvendum.

i Joan. abb. Hofern.

k Idem unica voce insomnis.

l Id est, die 6 Octobris, quæ Octava est San-
ctorum

A cotorum Angelorum, seu Dedicationis S. Michaelis archangeli, quæ Dedicatio die 29 Septembris recolitur.

m Notat Pezius, hoc rursum caput alia, quam cetera, manu, sed coava tamen, in Lambensi codice exaratum esse.

n Id est, vagabundus.

o Hic desinit Liber miraculorum sine ulla clausula.

VITA

BREVIS METRICA,

**Auctore anonymo incertæ
ætatis.**

**Ex editione reverendissimi
Joannis Abbatis Lamba-
censis.**

Natalibus et
meritis clarus
fit episcopus
Heripoloni-
sis :

a

S Tirps antiqua fuit, multas celebrata per
oras,

De Lambach a comitum, quorum alto a san-
guine natus

Felix progenies, divinus Adalbero præsul.

Huic pater Arnoldus, mater Regilla, poten-
ti

Francigenum fuerat Weinsberg de gente
creata,

Qui Lambach præter Scherdingam b, multa-
que dictis *

Oppida Franconiae magna ditione tenebant.

Hic ergo heroë spectabilis indole mentis,
Artibus ingenuis viridi sacratus in ævo,

Pieridum tantam collegit pulvere messem c,

Tantoque omnigenæ fulsit virtutis honore,

Ut dubium fuerit, virtus præstantior arte,

Arsne ejus claris potior virtutibus esset.

Ergo dum merito variis celebratur in oris,

Ultra lustra novem millesus volvit annus;

Amissio Heripolis lugubris pastore gemebat d.

Convenient igitur clerus populusque frequen-
tes :

Idem consilium cunctis, mens omnibus una,

Desertam sedem generosus Adalbero sumat,

Pontificis huic præcinctat mitra capillos.

2 Ille sibi oblatum divino munere hono-
rem

Magnanimo acceptat misu e, viresque secun-
das

A superis poscit recipitque fideliter oris;

Talem se prestans, ut non præstantior ul-
lus,

Utiliore gregi fuerit : sic munere sancte-

Perfunctus, placida populos in pace rege-
bat :

Nam templa extruxit sublimibus alta colum-
nis,

Cœnobis posuit fundamina grata Tonanti,

Efficiens donis opulenta et religione.

Wirzburgæ Stephano locuples ecclesia san-
cto

Mystarum fuerat, sedaria jura sequentum f;

regit strenue,
tempa et mo-
nasteria eri-
git :

e

Hanc, Benedicte, tuo sacravit, dive, tro-
phæo,

Triginta adsciscens monachos, qui nocte die-

que

Usque Deo canerent sacrarum encomia lau-

dum.

Altera deficiunt rebus (cognomine Schwar-

zig g)

Ordinis ejusdem, summi sacra tempa Tonan-

tis,

Queis Carolus quandam jecit fundamina Ma-

gnus :

Laudibus hac Superum reparat, viresque

ministrat,

Cum post sumpta Deo mortali e corpore

membra

Mille anni, ter quinque et bis sex lustra flue-

bant h.

5 Verum sors malefida, furens successibus

equis iard a unibz onibz andor

Inter Pontificem summum, Ausoniumque

monarcham

Impia pestiferi conflavit semina belli i.

Tom Pater, Herbipolis justas qui rexit habe-

nas,

Romani obsequio Patris constanter adha-

rens,

Juste possessis per vim depellitur oris

Cæsare ab Henrico, quidamque invasor ini-

quus,

Nomine Meinhardus, veneranda sacraria pres-

sit :

Lustra bis octo super millenos quatuor an-

nos

Currebant, proprium cessit Adalbero sede k.

Ergo Bavaria patrias remeavit ad arcæ l,

Charus ubi genitor sacras fundaverat ædes

Bis sex canonis : has plenus Numine Natus

In Benedictinum summa ratione sacravit

Cœnobium m, cupiens fragiles ibi corporis

artus

Ponere supremamque tubæ remorarier ho-

ram n.

4 Interea rex Henricus, dominator et ore

Saxonis Hermannus o, vesani Martis amore

Ardent; jam saevit scelerata insania belli :

Conseruit : multos tandem post stragis acer-

vos

Hermannus tumido retulit super hoste trium-

phum p.

Omine ubi leto post fusa tot agmina victor

Magnanimus fuit Hermannus, Mavortius he-

ros,

Plurima devicti pervertit facta tyanni;

Imprimis suis privatus Adalbero præsul

Juste possessis est rursus honoribus auctus q,

Meinhardusque sacræ detrusus sede cathedræ.

Pristina sed postquam cæsar moderamina

rerum

Sumpsit, et innocuis Christi crux esse mini-

stris

Pergit r, Adalbero, que struxit, sacra tecta

revisit

In patria : hic dulci datur indulgere quieti,

Anno milleno, quinto, lustrisque bis octo s;

Cui plus, Meinhardo, pertinant gaudia pe-

ctus?

Verum hanc lætitiam mors opportuna dire-

mit,

Vix tribus exactis, cum tempus curreret, an-

nis.

Tum

AUCTORE
ANONYMO.

scilicet missing

scilicet missing